

Oredownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 6000 mk.
:—: Poszczególony numer 800 mk. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 18.0 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 27.0 mk. od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Drukarni Gdańskiej“ A.-G.

Nr. 55

Puck, środa, dnia 1 sierpnia 1923 r.

Rok 37.

Treść.

416. Ustawa z dnia 6 III 23 w przedmiocie amnestji z powodu uznania granic Rzeczypospolitej. — Dz. Ust. nr. 71 poz. 55.
417. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28. VI. 23. o przyznawaniu premji za wykrycie przekroczeń rozporządzeń dotyczących obrotu walutami i dewizami. — Dz. Ustaw nr. 71. poz. 557.
418. Zmiana statutu podatku powiatowego od psów.
419. Spis osób powiatu puckiego, którym nadano obywatelstwo polskie.

416.

Ustawa

z dnia 6 lipca 1923 r.

w przedmiocie amnestji z powodu uznania granic Rzeczypospolitej.

Art. 1. Dla upamiętnienia uznania granic wschodnich Rzeczypospolitej udziela się sprawcom, współwinnym i uczestnikom przestępstw, popełnionych do dnia 30 marca 1923 r. włącznie, amnestji na zasadach, określonych w niniejszych ustawie, choćby karę orzeczono dopiero po tym dniu.

Art. 2. Amnestja dotyczy przestępstw, należących do właściwości sądów karnych zarówno powszechnych, jak wojskowych, oraz do właściwości władz administracyjnych.

Art. 3. Amnestja nie stosuje się do następujących przestępstw, należących do właściwości sądów karnych powszechnych lub wojskowych:

- szpiegostwa lub innego karygodnego działania na szkodę Państwa Polskiego, a na rzecz obcego państwa, lub w porozumieniu z osobą, w interesie obcego państwa działającą;
- przestępstw, ujawniających dążenie do rozpowszechniania zasad ustroju komunistycznego, lub do ułatwienia wprowadzenia w Rzeczypospolitej Polskiej takiego ustroju, jeśli sprawca w chwili popełnienia czynu ukończył lat 17;
- świadomie fałszywego obwinienia przed władzami b. państw zaborczych, lub innych obcych państw, a także przed jakimkolwiek siłami uzbrojonymi, znajdującymi się w walce z wojskiem polskim, o przestępstwa popełnione na szkodę tych państw lub sił zbrojnych, albo o nieprzychylnie zachowanie się względem nich;
- umyślnego pozbawienia życia człowieka niezależnie od pobudek lub umyślnego ciężkiego uszkodzenia ciała, lub takiegoż upośledzenia zdrowia ludzkiego, jeśli przestępstwa te popełniono z pobudek osobistego zysku, jednakże wyłączeniem tem nie będą objęte przestępstwa pozbawienia życia, popełnione w stanie afektu;
- rozboju, względnie rabunku;

- falszowania pieniędzy i papierów kredytowych;
- stręczenia do nierządu innych wypadków ciągnięcia zysku z nierządu drugiej osoby;
- przekroczeń przepisów, dotyczących regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami, a także przemycania zagranicę przedmiotów, których wywóz jest zakazany;
- lichwiarskiego wyzysku;
- tajnego gorzelnictwa, jeśli czyn jest zbrodnią;
- przestępstw natury karno-skarbowej;
- dezercji i innego uchylecia się od służby wojskowej, jeśli sprawca w tym celu opuścił granice Państwa, lub w tym celu przebywał zagranicą; postanowienie to jednak nie odnosi się do przestępstw, popełnionych przed dniem 30 marca 1923 roku przez osoby narodowości niepolskiej, pochodzące z okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie, o ile przed upływem jednego miesiąca od dnia ogłoszenia tej ustawy zostały ujęte, lub stały się do dyspozycji właściwej władzy celem wykonania obowiązku służby wojskowej;
- przestępstw, popełnionych z pobudek zysku: 1) przed upływem lat 5 od skazania za inne przestępstwo, popełnione z tych samych pobudek, lub 2) przez osoby, trudniące się nałogowo działalnością występłą, postanowienia te nie dotyczą przestępstw popełnionych z nędzy;
- przestępstw, popełnionych przez osoby, które wydano państwu obcemu na zasadzie układu w przedmiocie wydania, lub wzajemnej wymiany, oraz przez osoby, które przed ogłoszeniem niniejszej ustawy oświadczyły swą zgodę na takie wydanie.

Amnestja nie dotyczy również przestępstw, ulegających karze administracyjnej w myśl ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 449) oraz spraw, należących do właściwości skarbowych władz administracyjnych i sądów karno-skarbowych, tudzież kar dyscyplinarnych za przewinienia służbowe z wyjątkiem nagany; wyłączone są również z pod amnestji przewinienia służbowe z wyjątkiem nagany; wyłączone są również z pod amnestji przewinienia porządkowe i dyscyplinarne osób wojskowych, przewidziane w przepisach wojskowych.

Art. 4. W granicach, określonych w niniejszej ustawie, puszcza się w niepamięć i przebacza:

- wykroczenia administracyjne i porządkowe bez względu na rodzaj i wymiar kary, tudzież przestępstwa, skierowane do dyscyplinarnego ukarania w myśl art. 128 Rozp. Rady Ministrów z 10 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 368);

- b) przestępstwa, za które ustawa przewiduje, niezależnie od kar dodatkowych, jako karę najsurowszą grzywnę lub karę pozbawienia wolności, nie przenoszącą 3 miesięcy, lub jedną z tych kar.

Postępowanie karne w tych sprawach nie będzie wdrażane, a wdrożone będzie umorzone.

Art. 5. W granicach, określonych w niniejszej ustawie:

1. darowuje się prawomocnie orzeczone, a w całości lub części nie wykonane:
 - a) kary administracyjne i porządkowe bez względu na rodzaj i wymiar, kary dyscyplinarne, nagany za przewinienia służbowe, tudzież kary dyscyplinarne, wymierzone w myśl art. 128 Rozp. Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 368);
 - b) grzywny i kary pozbawienia wolności, orzeczone przez sąd w rozmiarze, nie przenoszącym 3 miesięcy, a jeśli czyn popełniono z nędzy — w rozmiarze, nie przenoszącym jednego roku;
 - c) połowę orzeczonej przez sąd kary pozbawienia wolności, gdy karę orzeczono w rozmiarze, powyżej 5 miesięcy, lecz nie przenoszącym jednego roku;
 - d) jedną trzecią część orzeczonej przez sąd kary pozbawienia wolności, gdy karę orzeczono w rozmiarze, przenoszącym rok jeden; w tym wypadku jednak pozostałe dwie trzecie orzeczonej kary nie mogą przenosić lat 10;
- 2) ogranicza się do lat 10 karę dożywotniego pozbawienia wolności;
- 3) zamienia się karę śmierci na karę 15-letniego ciężkiego więzienia (domu karnego);
- 4) darowuje się w zupełności wszelkie inne kary, nie wykonane w całości lub w części, w szczególności kary dodatkowe i nawiązki za przestępstwa leśne, z wyjątkiem ogłoszeń w druku, nakazanych wyrokiem w sprawach o obrazę czci, oraz umieszczenia w zakładach wychowawczych poprawczych; do kar dodatkowych na czci stosuje się postanowienia art. 9.

Art. 6. W granicach, określonych w niniejszej ustawie, puszcza się w niepamięć i przebacza przestępstwa, wpływające wyłącznie lub w przeważającej mierze z pobudek narodowościowych, politycznych, religijnych, społecznych, lub społeczno-gospodarczych.

Darowuje się kary, orzeczone za te przestępstwa, bez względu na ich rodzaj i wymiar; postępowanie karne za te czyny nie będzie wdrażane, a wdrożone będzie umorzone.

Amnestja zupełna, niniejszym artykułem określona, nie stosuje się jednak do przestępstw umyślnych, które pociągnęły za sobą, lub według zamiaru sprawcy pociągnąć miały: pozbawienie życia człowieka, ciężkie uszkodzenie ciała, lub zdrowia człowieka, lub uszkodzenie cudzej własności w większym rozmiarze, lub w okolicznościach szczególnie niebezpiecznych.

Odnośnie do osób, które, dopuściwszy się przestępstw, ulegających zupełnej amnestji z mocy niniejszego artykułu, wyjechały poza granice Państwa, lub takie przestępstwa popełniły zagranicą i do 30 marca 1923 r. włącznie nie powróciły w granice Rzeczypospolitej, postępowanie karne nie będzie wdrażane, a wdrożone będzie umorzone jedynie z mocy zarządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, wydanego dla poszczególnego wypadku.

Art. 7. O ile w art. 3 inaczej nie postanowiono, puszcza się w niepamięć i przebacza przestępstwa, przewidziane w kodeksie wojskowym, tudzież darowuje się niewykonane w całości, lub w części kary, prawomocnie orzeczone, za te przestępstwa, bez względu na rodzaj i wymiar, wraz z karami dodatkowymi; postępowanie karne w powyższych sprawach nie będzie wdrażane, a wdrożone będzie umorzone.

Jeżeli jednak czyn taki jest przestępstwem z chęci zysku, albo przestępstwem przeciw obowiązkowi subordynacji wojskowej, polegającym na czynnym targnięciu się na przełożonego, albo dezercją, za którą kodeks wojskowy przewiduje karę śmierci, wówczas mają zastosowanie postanowienia art. 5.

Puszcza się w niepamięć i przebacza wszelkie inne w poprzednich postanowieniach tej ustawy niewyłączone, a rozpoczęte najpóźniej w dniu 30 marca 1923 r. dezercje i uchylenia się od służby wojskowej, o ile sprawca przed upływem jednego miesiąca od dnia ogłoszenia tej ustawy został ujęty, lub stawił się do dyspozycji właściwej władzy celem wykonania obowiązków służby wojskowej.

Art. 8. W razie zbiegu przestępstwa, ulegającego amnestji, z przestępstwem, nie ulegającym amnestji, kara, orzeczona z uwzględnieniem zbiegu, względnie kara łączna, będzie złagodzona według słusznego uznania sędziego; przepis niniejszy nie wyklucza umorzenia w myśl postanowienia niniejszej ustawy toczącego się postępowania sądowego odnośnie do poszczególnych zbiegających się przestępstw.

Art. 9. W wypadkach, objętych art. 5 punkt b), art. 6 ustęp pierwszy i ostatni i art. 7, niezdolność, będąca skutkiem karno-sądowego skazania, lub kary dodatkowe na czci ustają z chwilą odcierpienia kary, a jeśli według postanowień tej ustawy wykonania kary zaniechano, natychmiast z mocy samej ustawy.

Art. 10. W wypadkach, w których nie stosuje się art. 4 p. b), sąd może postępowanie umorzyć, lub postępowania nie wdrażać, jeśli według okoliczności w rozmiarze, nie przenoszącym trzech miesięcy. W powyższych wypadkach sąd może postępowanie umorzyć, lub postępowania nie wdrażać jedynie za zgodą prokuratora, a sąd powiatowy lub pokoju jedynie za zgodą prokuratora przy sądzie okręgowym.

Przepisy niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do przestępstw, popełnionych z nędzy (art. 5. p. b), jeśli należałoby wymierzyć karę, nie przenoszącą jednego roku pozbawienia wolności.

Art. 11. Umorzenie w myśl niniejszej ustawy toczącego się postępowania będzie z mocy samego prawa uchylone, jeśli osoba, przeciw której toczyły się postępowanie, oświadczy w ciągu miesiąca po zawiadomieniu o zastosowaniu amnestji, że domaga się przeprowadzenia tego postępowania.

Art. 12. Przepisy ustawy niniejszej, dotyczące umorzenia kar, prawomocnie orzeczonych, stosują się również do przestępstw, ściganych z oskarżenia prywatnego, na wniosek lub z upoważnienia; natomiast do tych przestępstw nie stosują się przepisy, dotyczące umorzenia, lub zaniechania postępowania karnego.

Art. 13. Postanowienia niniejszej ustawy stosują się do osób, które korzystały z ogólnego, lub szczególnego aktu łaski, jedynie wówczas i o tyle, o ile poprzedni akt łaski przyznawał im ulgi w mniejszym rozmiarze.

Art. 14. Amnestję stosuje władza, zarządzająca wykonanie wyroku, względnie orzeczenia, o ile jej nie zastosowano już przy wydaniu wyroku, względnie orzeczenia.

W sprawach, należących do właściwości sądu okręgowego, wątpliwości w przedmiocie amnestji rozstrzygać należy na wniosek prokuratora lub stron na posiedzeniu niejawnym (gospodaracz) po wysłuchaniu prokuratora; to samo postępowanie stosuje się z urzędu lub na wniosek w razie zbiegu przestępstw (art. 8), tudzież na wniosek prokuratora w wypadkach, przewidzianych w art. 10. Od decyzji można wnieść zażalenie w ciągu miesiąca od jej doręczenia na piśmie. Zażalenie wnieść należy do sądu, w toku instancji przełożonego, który rozstrzyga ostatecznie.

W sprawach, należących do właściwości sądów powiatowych lub pokoju, zażalenie w tym samym terminie wnieść należy do sądu okręgowego. Poza rozprawą główną sędzia pokoju orzeka zawsze bez udziału ławników.

Art. 15. W zakresie sądownictwa wojskowego, tudzież w postępowaniu przed władzami administracyjnymi stosuje się odpowiednio art. 14.

Art. 16. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Sprawiedliwości Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych.

Art. 17. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski
Przewodniczący Rady Ministrów: w z. Głębiński
Minister Sprawiedliwości: St. Nowodworski
Minister Spraw Wewnętrznych: Kiernik
Minister Spraw Wojskowych: Szeptycki

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 27 VII 1923 r.

Lipski, starosta.

417.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 czerwca 1923 r.

o przyznawaniu premji za wykrycie przekroczeń rozporządzeń, dotyczących obrotu walutami i dewizami.

Na mocy art. 3 i 9 ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi, oraz z obrotu obcymi walutami (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, które się przyczyniły do wykrycia przekroczeń rozporządzeń wydawanych na mocy ustawy z dn. 2 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25 poz. 154) lub do ujęcia sprawców będą otrzymywały ze Skarbu Państwa nagrody pieniężne według zasad, ustalonych w niniejszem rozporządzeniu bez względu na to, czy miały bezpośredni obowiązek zwalczania tych przekroczeń, czy też takiego obowiązku nie miały.

§ 2. Nagrody powyższe będą przyznawane przez Ministra Skarbu po zapadnięciu prawomocnego skazującego wyroku sądowego na wniosek specjalnej powołanej przezeń komisji.

§ 3. Wysokość nagrody określa się w zależności od stopnia zasługi danej osoby, oraz ważności wykrytego przekroczenia według następującej skali:

a) w razie przytrzymania zarówno sprawcy jak i przedmiotu przekroczenia — od 40—75%

wartości przedmiotu przekroczenia i orzeczonej przez sąd grzywny;

b) w razie przytrzymania tylko samego przedmiotu przekroczenia 30—60% wartości przedmiotu przekroczenia;

c) w razie ujęcia samego tylko sprawcy od 30—60% orzeczonej przez sąd grzywny.

§ 4. Na poczet nagrody należnej według § 3 niniejszego rozporządzenia przed prawomocnem rozstrzygnięciem sprawy przez sąd może Minister Skarbu zarządzić wypłacenie zaliczki nie przewyższającej 50% przypadającej nagrody według tymczasowego obliczenia.

W wypadkach szczególnej wagi Minister Skarbu ma prawo przyznawać zaliczki ponad przewidzianą w tym paragrafie wysokość.

§ 5. W razie wątpliwości i w kwestjach nieuregulowanych niniejszem rozporządzeniem stosować należy odpowiednie postanowienia ustawy z dn. 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104 poz. 950).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: H. Linde

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 27 7 1923 r.

Lipski, starosta.

418.

Zmiana statutu podatku powiatowego od psów.

D o d a t e k

do statutu podatku powiatowego od psów w powiecie puckim z dnia 26. VI. 1906 r. i dodatków
28. IV. 1921 r.

do statutu tegoż z dnia 23. I. 1922 r.

Art. 1.

Par. 1 statutu z dnia 26. XI. 1906 r. otrzymuje następujące brzmienie:

Kto utrzymuje psa starszego nad 3 miesiące musi od niego płacić podatek powiatowy w ratach półrocznych, płatnych w pierwszych 14 dniach półrocza. Podatek należy płacić do Kasy Gminnej swego miejsca zamieszkania. Pierwsze półrocze obejmuje czas od 1. kwietnia do końca września. Roczny podatek od psów wynosi za pierwszego psa 2000 mk. za drugiego 4000 mk. za trzeciego 8000 mk., za czwartego 16000 mk. i tak dalej od każdego dalszego psa podwójną liczbę kwoty poprzedniej. Za psy luksusowe płaci się w każdym wypadku 40000 mk. rocznie.

Podatek można także płacić z góry za cały rok. Gminy i samodzielne obszary dworskie będą podatek ściągać i płacić w czasie od 15 maja i 15 listopada do Powiatowej Kasy Komunalnej w Pucku. Równocześnie nadeślą Przewodniczącemu Wydziału Powiatowego spis utrzymujących psy zobowiązanych do płacenia niniejszego podatku.

Art. 2.

Art. 1 dodatku do statutu podatku powiatowego od psów w powiecie puckim z dnia 18. IV. 1921 r. i art. 1. dodatku do tegoż statutu z dnia 23. I. 1923 r. jako sprzeczne z powyższem postanowieniem uchyla się z dniem 1. 4. 1923 r.

Art. 3.

Wszelkie inne postanowienia statutu z dnia 26. XI. 1906 r. oraz dodatków do tegoż statutu z dnia 28. IV. 1921 r. obowiązuja nadal.
z dnia 23. I. 1932 r.

Art. 4.

Niniejsze przepisy wchodzi w życie z dniem 1. 4. 1923.

Puck, dnia 2. marca 1923 r.

Sejmik Powiatowy:

(—) Lipski, starosta.

(—) Kamski. (—) Patschull. (—) Grünwald.

804/23. **UCHWAŁA**

w sprawie podatku od psów w powiecie Puck.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Toruniu na posiedzeniu dnia 10. lipca 1923 r. w którym brali udział:

Wiceprezydent Eckhardt.

Sędzia zawodowy: Łopianowski.

Sędziowie niezawodowi: Ks. Gulgowski, Rozycki, Czarnowski.

postanowił:

Na podstawie par. 19 u. 2 ustawy o da-

ninach powiatowych i prowincjonalnych zatwierdza się uchwałę Sejmiku Powiatowego w Pucku z dnia 2. III. 1923 r. ustalająca dodatek do statutu o podatku od psów w powiecie puckim, w którym to statutu zmieniającym par. 1. statutu podwyższono opłatę od psów.

(pieczęć) _____ (—) Eckhardt.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości. Ponadto polecam tutejszem Magistratowi, pp. Sołtysom i przełożonym obszarów dworskich sporządzić w myśl powyższego spis wszystkich w ich obwodach znajdujących się psów i takowy przesłać najpóźniej do dnia 25. sierpnia rb. tutejszemu Wydziałowi Powiatowemu. Spis ten powinien być zrobiony podług niżej podanego wzoru.

Podatek za psy należy zapłacić najpóźniej do dnia 28. VIII. 1923 r.

L. b.	Imię i nazwisko posiadziciela psów.	pierwszy pies zwyczajny 2000 mk.	drugi pies zwyczajny 4000 mk.	trzeci pies zwyczajny 8000 mk.	czwarty pies zwyczajny 16000 mk.	dalsze psy zwyczajne 32000 mk.	Psy luksusowe 40000 mk.	Razem mk.
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Puck, dnia 24. VII. 1923 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Lipski, starosta.

419.

Spis

osób pow. puckiego, którym nadano obyw. polskie.

Na zasadzie art. 12 ustawy z dnia 20. I. 1920 r. (Dz. Ustaw R. P. nr. 7 poz. 44) i art. 8 rozp. ministerjalnego z dnia 7. VI. 1920 r. (Dz. Ustaw R. P. nr. 52 poz. 320) nadał Wojewoda Pomorski następującym osobom pow. puckiego obywatelstwo polskie:

1. Józefowi Semmerlingowi z Starzyna, ur. 18. 3. 1888 r. dekretem z dn. 23. I. 23 r. L. dz. II. b. 2. — 5539/22.
2. Ksaweremu Blaszkiewemu z Leśniewa ur. 2. V. 1894 r. dekretem z dn. 22. III. 23 r. L. dz. II. c. — 970/23.
3. Klemensowi Kohnkemu z Helu, ur. 20. X. 1887 r. dekretem z dn. 8. II. 23 r. L. dz. II. b. 4752/23.
4. Franciszkowi Gołębiewskemu z Pucka, ur. 28. VII. 1885 r. dekretem z dn. 24. IV. rb. L. dz. II. c. — 1292/23.
5. Józefowi Budnikowiz Pucka, ur. 30. VI. 1885 r. dekretem z dn. 30. IV. rb. L. dz. II. c. — 1435/23.
6. Franciszkowi Hallmannowi z Rewy, ur. 11. VIII. 1920 r. dekretem z dn. 22. II. 23 r. L. dz. II. c. — 491/23.
7. Józefowi Hirchowiz Pucka, ur. 24. X. 1900 r. dekretem z dn. 22. III. rb. L. dz. II. c. — 965/23.
8. Augustynowi Bieszkiewemu z Pogórza, ur. 23. I. 1901 r. dekretem z dn. 22. II. rb. L. dz. II. c. 494/23.
9. Janowi Bolda z Cetniewa, ur. 26. VIII. 1887 r. dekretem z dn. 22. III. 23 r. L. dz. II. c. — 969/23.
10. Benedyktowi Brzosce z Pucka, ur. 17. IV. 1887 r. dekretem z dn. 6. II. rb. L. dz. II. b. 2. 5148/23.
11. Janowi Domnikowi z Pucka, ur. 1. 9. 1892 r. dekretem z dnia 6. II. 23 r. L. dz. II. b. 2.—5149/23.

12. Augustynowi Dettlaffowi z Oksywskich piasków, ur. dnia 11. X. 1893 r. dekretem z dn. 22. III. 23 r. L. dz. II. c. — 961/23.
13. Janowi Miłoszowi z Parszkowa, ur. 7. III. 1902 r. dekretem z dn. 22. III. 23 r. L. dz. II. c. — 966/23.
14. Karolowi Lisakowskiemu z Jastarni, ur. 18. VII. 1889 r. dekretem z dn. 21. III. 23 r. L. dz. II. c. — 978/23.
15. Józefowi Hohn z Pucka, ur. 15. II. 1891 r. dekretem z dn. 22. III. 23 r. L. dz. II. c. 963/23.
16. Augustynowi Lewickiemu z Werblini, ur. 14. X. 1892 r. dekretem z dn. 22. III. 23 r. L. dz. II. c. — 968/23.
17. Józefowi Dettlaffowi z Pucka, ur. 16. V. 1887 r. dekretem z dnia 22. III. rb. L. dz. II. c.— 973/23.
18. Janowi Haske z Pucka, ur. 23. X. 1897 r. dekretem z dn. 22. III. rb. L. dz. II. c. — 964/23.
19. Augustynowi Drzeżdżonowi z Sulicic, ur. 15. IV. 1892 r. dekretem z dn. 22. III. rb. L. dz. II. c. — 962/23.
20. Janowi Wittbrodt z Darżlubia, ur. 4. VII. 1893 r. dekretem z dn. 22. II. 1923 r. L. dz. II. c. 495/23.
21. Ludwikowi Budziszowi z Oksywskich Piasków, ur. 20. VIII. 1886 r. dekretem z dn. 22. II. 1923 r. L. dz. II. c. — 493/23.
22. Augustynowi Buszanowi z Kazimierza, ur. 5. VI. 1889 r. dekretem z dn. 22. II. 1923 r. L. dz. II. c. — 492/23.
23. Teofilowi Dettlaffowi z Miosroszyna, ur. 22. VII. 1890 r. dekretem z dn. 22. III. rb. L. dz. II. c. — 967/23.
24. Józefowi Bisie z Pucka, ur. 18. VII. 1887 r. dekretem z dnia 11. VI. rb. L. dz. II. c. — 1909/23.

Puck, dnia 25 lipca 1923 r.

Lipski, starosta.